

BONKY'S BIOGRAFIE

© U2pi BV / Bonky

Titel: Bonky's biografie

Auteur: Bonky

Hondentaalvertaalster: Anita Drenthen

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag, Nederland

website uitgever: www.jouwboek.nl

Druk: JouvBoekdrukkerij.nl

ISBN: 978-94-9324-003-2

NUR: 431

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van Bonky's uitgever.

VOORWOORD.

Ik heb het boek geschreven voor mensen die één of meerdere honden hebben, bang zijn voor honden, maar ik heb het vooral voor kinderen geschreven!

Maar ook mensen die nieuwsgierig zijn naar mijn hondenleven, in een mensenroedel!

Ik heb het boek met veel humor geschreven.

Met alle info die je nodig hebt, om met mij om te gaan.
Echt alles komt voorbij, of te wel, van kop tot staart.
De kosten, de tijd, het voer, uitlaten en niet onbelangrijk leuke dingen doen!

De tekst en de foto's, in dit boek hebben tot doel de interesse op te wekken en zoveel mogelijk inzicht te verkrijgen, om in de huid van een hond te kruipen, anders te gaan denken!

Ik gooi vele balletjes op!

Om goed over een onderwerp na te denken, te filosoferen, bekvechtend, of steggelend, dat maakt mij niet uit, als er maar goed over nagedacht wordt!

Tal van onderwerpen komen voorbij.
Politiek, dierenwelzijn, mmmm, rassendiscriminatie, vrijheid van meningsuiting, bureaucratie, enz. enz. enz.!

Ik wil een statement, vuist, een punt maken, naar de wereld, de leiders, en naar iedereen die op deze aardbol woont, de aardbol is van iedereen! Iedereen moet de ander met respect behandelen.

Bonky! met het zesde zintuig en een overdosis aan instinct!

Bonky, ik ben zeer geliefd, maar zeker ook gevreesd!

Een mooi samen leesboek!

Alle leeftijden!
Biografie BONKY HONDJE

Hoofdstukken

Blz. 8 Hoofdstuk 1 Bonk bonk bonk

Blz. 10 Hoofdstuk 2 Vier weken bij moeder

Blz. 13 Hoofdstuk 3 Geboren

Blz. 16 Hoofdstuk 4 De eerste weken bij de boer

Blz. 24 Hoofdstuk 5 Nieuwe baasjes

Blz. 28 Hoofdstuk 6 Ik ben dus Bonky hondje

Blz. 34 Hoofdstuk 7 Eerste ervaring park

Blz. 35 Hoofdstuk 8 Eerste kennismaking dierenarts

Blz. 37 Hoofdstuk 9 De kerstdagen

Blz. 42 Hoofdstuk 10 Oud en nieuw

Blz. 46 Hoofdstuk 11 Bonky 10 jaar en verteld

Blz. 50 Hoofdstuk 12 Nieuwe baasjes

Blz. 80 Hoofdstuk 13 Bonky's voer

Blz. 98 Hoofdstuk 14 Parktime

Blz. 120 Hoofdstuk 15 Mijn eerste vriendje dobber

Blz. 123 Hoofdstuk 16 Mijn grootste vriend Picasso

Blz. 136 Hoofdstuk 17 Riem, halsband, tuig

Blz. 143 Hoofdstuk 18 Chip

Blz. 149 Hoofdstuk 19 Mijn eerste verliefdheid

Blz. 152 Hoofdstuk 20 Eerste keer strand

Blz. 161 Hoofdstuk 21 Naar de dierentuin

- Blz. 164 Hoofdstuk 22 Overal aan ruiken**
- Blz. 167 Hoofdstuk 23 TV kijken**
- Blz. 170 Hoofdstuk 24 Lichaamstaal**
- Blz. 182 Hoofdstuk 25 Opa vertelt oma luistert en de rest ook**
- Blz. 186 Hoofdstuk 26 Vuurwerk**
- Blz. 193 Hoofdstuk 27 De zaterdagwandeling**
- Blz. 199 Hoofdstuk 28 We krijgen konijnen**
- Blz. 200 Hoofdstuk 29 Voetbal**
- Blz. 205 Hoofdstuk 30 Bonky en de gifplanten, gifpillen**
- Blz. 211 Hoofdstuk 31 Bob en Nan het huis uit**
- Blz. 214 Hoofdstuk 32 Bonky's wil is wet**
- Blz. 217 Hoofdstuk 33 Bonky's tweede verjaardag**
- Blz. 222 Hoofdstuk 34 Bonky op vakantie**
- Blz. 240 Hoofdstuk 35 Bonky in de bossen en het water**
- Blz. 247 Hoofdstuk 36 Scharminkel komt logeren**
- Blz. 249 Hoofdstuk 37 Staart tussen de autodeur**
- Blz. 255 Hoofdstuk 38 Bonky en de tekenbeten**
- Blz. 260 Hoofdstuk 39 Speelgoed spelletjes**
- Blz. 269 Hoofdstuk 40 Als ik alleen thuis ben**
- Blz. 274 Hoofdstuk 41 Bonky vraagt zichzelf af**
- Blz. 277 Hoofdstuk 42 Bonky de pechvogel**
- Blz. 305 Hoofdstuk 43 Dieren E.H.B.O.**

- Blz. 305 Hoofdstuk 44 Bonky en verzorging**
- Blz. 314 Hoofdstuk 45 Naar de Efteling**
- Blz. 323 Hoofdstuk 46 Kinderboerderij**
- Blz. 328 Hoofdstuk 47 Blokhutboot**
- Blz. 332 Hoofdstuk 48 Verkleed als leeuw**
- Blz. 354 Hoofdstuk 49 Kat en hond**
- Blz. 356 Hoofdstuk 50 Ik met paard**
- Blz. 358 Hoofdstuk 51 Haan, hangoor konijn, eekhoorn, egel**
- Blz. 342 Hoofdstuk 52 Wat ik op het nieuws zag**
- Blz. 345 Hoofdstuk 53 # MY TOO !!**
- Blz. 348 Hoofdstuk 54 Bonky en de fiets**
- Blz. 350 Hoofdstuk 55 Bonky en de dierenwereld**
- Blz. 355 Hoofdstuk 56 Bonky en de jagers**
- Blz. 357 Hoofdstuk 57 Wat ik zoal gewonnen heb**
- Blz. 370 Hoofdstuk 58 Rouwen om Donja**
- Blz. 373 Hoofdstuk 59 Vroeger vroeger vroeger**
- Blz. 378 Hoofdstuk 60 De aardbol is van iedereen**
- Blz. 384 Hoofdstuk 61 Ik als model**
- Blz. 390 Hoofdstuk 62 O, wat een jaar**
- Blz. 397 Hoofdstuk 63 Er komt nog een verbouwing aan**
- Blz. 400 Hoofdstuk 64 Ouder worden met ge..**
- Blz. 406 Hoofdstuk 65 Tot de dood ons scheidt**

Blz. 414 Hoofdstuk 66 Na mijn dood

Blz. 415 Hoofdstuk 67 Lieve lieve Picasso Picasso vertelt

Blz. 425 Hoofdstuk 68 Ons Bonky neemt afscheid

Blz. 433 Hoofdstuk 69 Wat anderen van ons Bonky zeggen

Blz. 436 Hoofdstuk 70 Bonky zegt nog wat

Blz. 443 Hoofdstuk 71 Big Boss vertelt

Blz. 444 Hoofdstuk 72 Baasje Nietje zegt nog wat

**Blz. 448 Hoofdstuk 73 Bonky doet een oproep aan alle honden
bezitters**

Blz. 449 Hoofdstuk 74 Tarzan en Jane

Blz. 453 Hoofdstuk 75 De labradorvereniging

Hoofdstuk 1

Ik voel bonky's

Bonk! bonk! bonk!

O, wat ben ik moe, ik zweef, **Bonky bonky!**

Ik ga maar weer slapen.

Ik ben volgens mij weer wakker **gebonkt, bonky! Bonky!** Wat is dat **gebonk!** toch? Waarom krijg ik mijn ogen niet open, hoor ik niets, helemaal niets?

Ik voel me weer wegzakken, droom lekker, dat ik kan zien, kan zien en horen, dromen is fijn, ik kan al wel ruiken en voelen, ik voel veel **bonky's!**

Jongens wat een herrie, een heel **gebonk!** om mij heen!

Ik word er wakker van, het komt van alle kanten! Je wordt er moe van, ik wil slapen, maar hoe, met al dat **gebonk!**

Weer een week verder, het is hier lekker warm, ik zit in een soort vlies gevuld met water, maar zie nog steeds niets. Ik krijg mijn ogen gewoon niet open, wat ik ook probeer en ik hoor ook nog steeds niets, maar voel het wel... er wordt **gebonkt!**

Het **gebonk!** word steeds erger, het is mijn hart dat zo te keer gaat, het klopt, je voelt het gewoon. **Bonky! bonky!**

Het zijn allemaal kleine snelle bonky's en 1 grote zware **BONK!**

Door het ritme van het **Gebonk!** val ik steeds in slaap.

Maar iedere keer als ik wakker word, gebeurt er iets.

Volgens mij gaan ze met mijn moeder aan de wandel, mijn moeder is degene met die zware **BONK!**

Ze word geaaid, ze gaat liggen! Ooo, daar ga ik, naar voren en naar achteren, best leuk, nu gebeurt er wat! Maar dan valt mijn moeder in slaap, ik trappel nog flink wat, met mijn vier poten, joepie, ik heb vier poten. Maar ik val ook weer in slaap, als een os, O NEE HE! HELP, ik wil geen os zijn, een os kan niet binnen bij mensen leven, zo wil ik niet door het leven gaan, als een os, ik wil bij en met mensen zijn.

Een os is een
prachtig beest,
maar ik wil geen
os zijn!
Gek eigenlijk,
baby's worden
gemaakt door
hun ouders,
bewust of,
onbewust.

Maar in de
natuur, gaat de
natuur zijn
eigen gang.
Met ons dieren,
die bij mensen
leven, gaat het om vraag en aanbod! Hum! Dat er vraag naar mij is,
dat snap ik, maar wie zijn dat? Vraag en aanbod!

Hoofdstuk 2

Vier weken bij moeder in de buik.

Weer een week voorbij, ik weet het nu zeker, ik voel dat ik niet alleen in mama's buik ben, het is een heel getrap, een drukte van jewelste.

Ik zie niet wie en wat allemaal, maar ik ben niet alleen, wel gezellig, zou ik meteen broertjes en zusjes hebben? Dat weet ik nog niet, maar dat hoop ik.

Ik probeer die **BONKY'S!** te tellen en te volgen. Het gaat allemaal kris kras door elkaar. **Bonk! bonk! bonky! bonky! Bonk! bonk!**

Mams heeft een drukke dag, ze moet met de auto mee, naar een dierenarts, wat een gedoe. Iedereen draait en is onrustig, dat komt ook omdat onze moeder zo onrustig is. Ik word er ook nerveus van. Er wordt een echo gemaakt, iets met golven over moeders buik, wat een belevenis, ik voel en ruik veel, ik ben nu in een dierenkliniek met mensen

Kijk, een echofoto!

Ja ze is zwanger, ja ja het is gelukt. even tellen hoeveel. Gefeliciteerd.

**1-2- 3- 4 wat 4 wat 4-5-6
7! 7! Gefeliciteerd het
zijn er 7!**

Om helemaal zeker te zijn, dat we met 7 hondjes zijn, kan er ook nog een röntgengrafie gemaakt worden.

Dat gaat over twee weken gebeuren, dat allemaal bij de dierenarts.

Dat is makkelijk, je kunt bij de dierenarts meteen een echo of röntgenfoto laten maken.

Wachtlijsten van maanden kennen ze bij de dierenarts niet, efficiënt.

Ook voor een operatie kun je terecht bij de dierenarts.

Er zijn ook grote dierenklinieken, maar daar wil ik nu nog niet aan denken, ik moet nog eerst geboren zien te worden.

Waar gaat dat gebeuren, in een kliniek of gewoon lekker thuis?

Er zijn hondenrassen die altijd in een kliniek moeten bevallen, dat gebeurt dan met een keizersnede, omdat de puppy's niet op een normale manier geboren kunnen worden.

Heb ik 7 broertjes of zusjes, of hebben ze mij meegeteld? Tuurlijk, we zijn met 7 hondjes, dus ik heb 6 broertjes of zusjes en wat ben ik eigenlijk, een reutje of een teefje?

Ik ben in ieder geval een hond, gelukkig ik ben een hondje.

Ik ruik het nu en voel het ook.

Heb nog veel slaap, ik slaap zowat heel de dag, ook 's nachts, het maakt niet uit dag of nacht, maar ik weet het wel, overdag gaan ze met mijn moeder aan de wandel. Ik en mijn broertjes en zusjes worden er wakker van, eigenlijk is zo'n wandeling fijn, we draaien lekker in de buik mee, krijgen dan steeds een ander plekje.

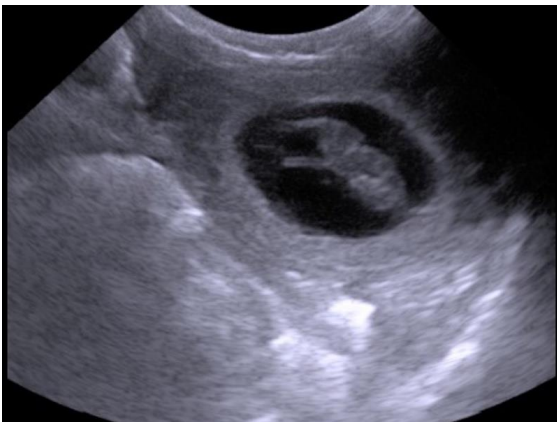
Mama's blaas en darmen worden gelegegd, dan hebben we weer meer plek in haar buik.

Het wordt krap aan, om met 7 puppy's in een buik te zitten, ik weet nog niet hoe dat met mensen is, maar een gedoe.

Ik zorg wel dat ik plaats heb en trap er lekker op los.

Sorry mama, maar ik hou ook van jou!

We gaan weer spannende dingen doen vandaag, weer naar de dierenarts, nu voor röntgen, mama is weer onrustig, een röntgengrafie is betrouwbaarder dan een echografie.

Kijk daar ben ik dan!
Foto, röntgengrafie, daar
kun je al iets meer op zien!

Ja we zijn dus met 7 pups, we kunnen nog niet zien wat we zijn, reutjes of teefjes. Ik weet het zeker, ik ben een echte reu! Ik voel dat, mijn gevoel is goed! De kleur is ook al bekend!

Mijn moeder is bruin en mijn vader zwart, dus het kan niet missen, of ik ben zwart of bruin.

Maakt mij niet uit, wat voor kleur, ik ben een hondje en een reutje.

De dierenarts zegt dat het goed gaat, alles loopt op schema.

**Kijk kijk! Mijn
zwangere moeder
met haar dikke
buik!**

Hoofdstuk 3

Geboren.

Ook al hoor en zie ik niets, zo voelt het niet, dat het goed gaat. Ik zit hier zowat in de verdrukking. Hoe kan zo'n dierenarts dat zeggen dat het goed gaat, wat weet hij er van, hij zit hier niet, ik wel!

Ik weet het niet, lang blijven zitten is geen optie, ook voor de rest en ons moeder niet, maar ik weet niet of we het met zijn allen gaan redden, de volgende stap.

Wanneer komt die dag of nacht, maakt mij eigenlijk niet uit, als hij er maar aan komt!

De **BONKY'S!** vliegen om mijn oren. Het gaat steeds harder en harder!

Ook de kleine **bonky's!** gaan steeds harder.

BONK! BONK! Bonk! BONKY BONKY!

Vandaag, ja vandaag, is de grote dag. Onze moeder kan bijna niet meer, ze is nerveuzer als de vorige dagen, draait en loopt in en uit haar mand.

De mensen om haar heen, zijn heel lief voor haar.

Ik wil er uit, uit de buik van mijn moeder.

Ik wil kunnen kijken, horen en eten, vooral heel veel eten en nog meer eten! Ik ruik al de hele tijd wat moeder eet en dat wil ik ook, ik ben het zat hier en denk de rest ook, we zijn er klaar voor,

Voor wat, dat weet ik niet precies, maar ik ben er klaar voor!

De dierenarts komt gelukkig zelf naar mijn moeder, ze hoeft niet meer in en uit de auto.

De dierenarts zegt tegen de baasjes, de bevalling is begonnen.

Mooi, ik weet niet wat het is, maar er is iets begonnen en daar zat ik op te wachten, dat er eindelijk wat op gang komt. Wij hebben hier 9 weken gezeten, dat is heel lang, in het begin ging het nog wel, maar we zijn onze moeders buik ontgroeit.

Ik moet er niet aan denken, negen maanden, net als een baby bij moeder in de buik. Of nog erger, een olifant, de Afrikaanse olifant draagt bijna twee jaar! En krijgt maar 1 kalf!

ik blij dat ik een hondje ben! Wij zijn dan met 7 puppy's, mensen krijgen over het algemeen 1 baby, toch is er ooit een moeder geweest, die een zesling kreeg! 6 baby's tegelijk en maar twee tepels, oeps!

De buidelrat draagt 12 dagen haar jongen, die krijgt wel 10 of meer jongen in één worp, zeg maar gewoon een rattennest!

Onze moeder zet aan, o wacht even!

Ik wil wel als eerste eruit, ik wring net zo lang, tot ik de eerste ben voor de anderen. De opening naar buiten, haantje de voorste.

Ik doe het, begrijp de opzet, als je een grote neus wilt hebben, moet je vooraan staan bij het uitdelen van grote neuzen.

Ik wil een grote neus hebben, bij honden geldt hoe groter zijn neus, hoe meer hij ruikt! Dus ik moet er als de kippen bij zijn, dat ik vooraan sta.

Het is echt voor allemaal niet echt leuk, het is zwaar voor ons moeder, maar het komt goed.

Het is nog steeds lekker warm in mama's buik! het is gemiddeld 38 graden.

Ik word door een opening geperst, hard geperst!

Ooo, daar lig ik dan, ooo wat koud! Het vlies om mijn heen wordt door moeder stukgebeten en opgegeten. Ik word drooggelikt door mijn lieve mama. OO, wat is ze mooi, maar dat kan ik nog steeds niet zien,

Ik heb het zwaar, het is hier maar 22 graden, brr koud. Ik lig te rillen, ik zoek mijn moeder op, probeer te zuigen, zuigen, dat moet ik doen, goed zoeken, maar waar?

Ik hoor nog steeds niets en krijg mijn ogen ook niet open, maar ik ben vooral moe, heel moe!

Mama heeft het druk, ze moet nog 6 puppy's op de wereld zetten.

Dat voel ik, dat er links en rechts puppy's naast mij komen liggen.

Iedereen is een beetje aan het piepen, ik hoor dat niet maar voel het en ik piep natuurlijk lekker mee.

Ik word opgepakt door mensenhanden, fokker de boer dus en de dierenarts. Ik word onderzocht, maar dat heeft mijn moeder al gedaan.

Dit wil niet, laat mij los! laat mij... Ik bedoel, leg mij neer, terug bij mijn moeder, ik piep er lekker op los!

Ze maken mijn bek open en roepen: "Deze is goed, geen open gehemelte, een reutje." Zo ik ben een reutje, maar dat wist ik al, een blonde, een blonde Huh? een blonde!

Ik heb een bruine moeder, een zwarte vader en er zijn drie blonde hondjes, ik en twee zusjes zijn waarschijnlijk van een andere vader.

Het was niet de bedoeling, dat er blonde hondjes geboren zouden worden.

De bevalling is achter de rug, ons moeder heeft het goed gedaan, 3 blonde, 2 zwarte en 2 bruine hondjes.

We liggen allemaal dicht tegen elkaar aan, lekker warm.

Ons moeder heeft 10 tepels. dus we hoeven niet te wachten op elkaar, om te zuigen, we hebben allemaal onze eigen tepel. Dat wil niet zeggen

dat we niet wisselen, dat doen we wel, maar we kunnen allemaal tegelijk zuigen.

Er hoeft dus geen tepelnijd te zijn, maar die zal er wel van komen.

Ik vind het wel zwaar, eerst werd alles geregeld in moeders buik, nu moet ik overal mijn best voor doen.

Om te blijven zuigen, mij warm te houden, hoe ik ook mijn best doe, ik hoor nog steeds niets, krijg mijn ogen nog steeds niet open.

Maar ik ben een kampioen in ruiken, voelen en zuigen.

Ik groei en groei, ik kom op mijn manier vooruit, ik heb een bandje om mijn nek gekregen, nee, niet van ons moeder, zoiets doen mensen.

Mijn moeder kan ons stuk voor stuk uit elkaar houden, daar heeft zij geen bandjes voor nodig, nee mensen, die kunnen dat niet.

Ons moeder is de liefste, die is er altijd voor ons, vader is maar weinig in beeld, is een keer komen kijken, een lik over mijn kop, dat was het dan.

Ons moeder is een goede moeder, ze houdt het hele nest goed schoon, ze eet alles op van ons, dus ook als ik plas of poep, ook likt ze flink aan mijn buikje, dan gaan mijn darmen goed werken.

We mogen veel van ons moeder, als ze zelf even haar behoefte gaat doen, loopt ze vlug het nest uit maar ze is zo weer terug, nee, ze kan ons niet missen en wij haar zeker niet, trouwens ik wil niet flauw doen, maar ik merk aan haar, als ze moet plassen of poepen dan wordt ze ongedurig, als ze dan weg is, zet ik het meteen op een piepen. Ja waarom ook niet, maar dat doe ik niet alleen, dat doen mijn broertjes en zusjes ook, het wordt dan ook meteen koud in het nest.

Als je maar flink je best doet, dan komt het goed, vandaag nog maar eens extra geprobeerd.

Joepie, ik zie wazig, wel fel, maar ik kan zien en horen. Harde geluiden, nu hoor ik moeders hart, heel goed, **BONK! BONK!**

En de kleine **bonky's!** Heel veel, nu weet ik het wel.

Ik ben benieuwd wat ik allemaal te zien krijg.

Oh, nu zie ik het... een bruine mama, ze heeft blonde, zwarte en bruine hondjes en ik, ik ben blond, o, wat leuk, we hebben allemaal gekleurde halsbandjes om, nu zei ik het, hoor ik het, een gezellige boel, heel gezellig!

Hoofdstuk 4

De eerste weken bij de boer

Er komen geregeld mensen naar ons kijken, zo ook de dierenarts, die herken ik nog, van de geur. Er komt veel bezoek, ook veel kinderen, we moeten socialiseren, zoals dat heet.

“O, wat zijn ze schattig, wat lief, mag ik ze aaien.”

De boer vindt alles goed.

Ik kan steeds meer, daar ben ik erg blij mee, maar jammer genoeg mijn broertjes en zusjes ook, we kunnen elkaar nu horen, zien, voelen, ruiken proeven en dan is er ook nog ons instinkt.

Daar hebben we uiteindelijk tot op heden nog het meeste mee gedaan en gaan er in ons leven nog veel mee doen. Geen instinct geen overlevingskansen.

**KIJK kijk! Hier
zijn we dan, ik
ben de laatste
van rechts!**

Ik ben een roedeldier, net als mensen, we hebben elkaar dus nodig. Ik weet dat ik ook vriendschappen moet sluiten.

Zou alleen nooit geen prooi kunnen vangen, ik ben een roofdier, meeste roofdieren leven in roedels.

De katachtige niet, die jagen alleen, behalve de leeuw, die valt onder de katachtige, toch leeft die in een roedel.

Ik ben een zoogdier, dat weet je gewoon, dat is je instinct, je weet ook dat je moet zuigen, dus onze overleving is, tepel zoeken!

Ben dus een roofdier, maar zeker ook een gezelschapsdier en een grote knuffelbeer.

Uh, een beer, nee ik ben een hondje, met beren knuffelen! Nee dat gaat niet, waarom er veel knuffelberen speelgoed is, snap ik echt niet! Beren

zien er uit met een groot knuffelgehalte, maar pas op, je kunt beter met een varken, of rat, knuffelen dan met een beer.

Ik heb gehoord dat ik een Labrador ben, schijnbaar heb je allemaal hondenrassen, dat is wat de mens gefokt heeft, door de jaren heen. Honden stammen van de wolven af, o dat is wel vet, dat mijn voorouders wolven waren, mensen zijn ons gaan fokken, naar hun behoeften, door de jaren heen zijn die behoeften van mensen veranderd. Gelukkig ben ik een Labrador, een veelzijdige hond, nou ja het ras dan, ik ben een heel ander verhaal, ha ha!

Ik heb het gezellig, een heel nest vol plezier, we gaan elkaar steeds beter leren kennen en het voortbewegen gaat ook steeds beter. Onze moeder pakt ons bij ons nekvel, als ze wil gaan verliggen, of we proberen het nest te verkennen. Ik word wel erg veel bij mijn nekvel gepakt, onze moeder houdt van ons allemaal, ze is een bezorgde moeder, ze is lief, heel lief!

Vandaag is het iets kouder en donkerder, de boer heeft de verwarmingslamp uitgedaan. We moeten het nu op eigen kracht gaan doen, met behulp van ons moeder natuurlijk. In de natuur zouden we in een hol onder de grond zitten, daar tocht het niet, het is er donker en het is er warm.

Er komen geregeld mensen kijken, die ons gaan kopen, wij gaan straks weg hier, o, wat erg iemand koop ons, zie ik dan mijn moeder nog wel ooit, of mijn broertjes of zusjes, wordt ons gezin zo in een keer uit elkaar gerukt?

Alle hondjes worden bekeken, behalve ik, nou ja, niet normaal, de blonde hondjes niet!

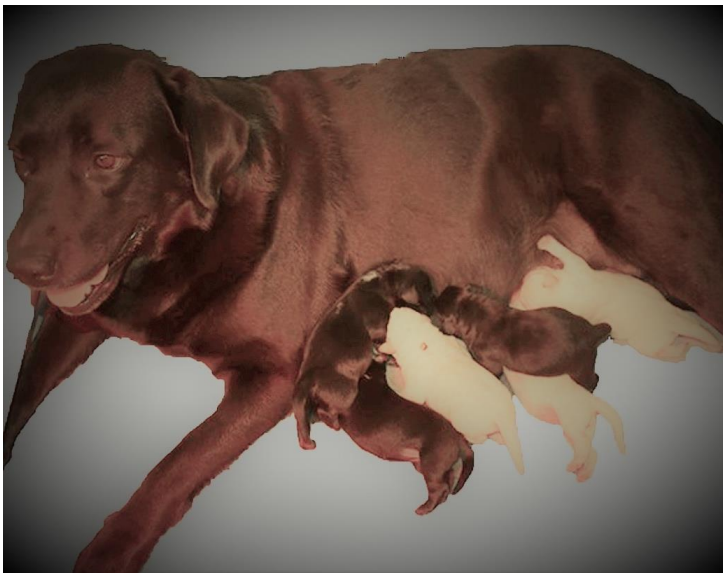
Hoe ik ook mijn best doe, als er mensen komen kijken, "Nee, een blonde willen we niet," antwoorden de kopers dan. "Dat was ook niet de bedoeling, blonde Labradorpups, maar ze zijn gezond, zien er goed uit, dus ja, we zullen er vast wel iemand voor te vinden", zegt de boer.

Het is een gezellige boel.

Vandaag kwam de dierenarts weer, met vies vuil smerig spul, een wormenkuur, getver, hoezo wormen, ik ben nog niet eens buiten het nest geweest, ik zet het meteen op een piepen, als ik het ergens niet mee eens ben, of ik ben te ver van mijn moeder vandaan. Mijn broertjes en zusjes doen dat ook.

**KIJK! Kijk! Lekker
drinken bij onze
moeder, ik lig
helemaal rechts!**

We kunnen al heel wat. We zijn nu 3 weken, ik krijg al een eigen karakter, dat wel zeggen, ik kan het nu laten zien, ik lijk op mijn baas, maar zou niet eens weten wie dat is, er zijn hier al mensen komen kijken naar mijn broertjes en

zusjes, maar ik ben nog niet uit het nest gepakt door vreemde mensen, volgens mij is dat ook niet leuk, er wordt alleen maar gepiept door mijn broertjes en zusjes, als mensen ze uit ons nest pakken.

Ik zou ook wel eens willen eten wat moeders eet, dat ruikt best lekker. Als moeder gegeten heeft, probeer ik haar bek af te likken. Volgens mij ben ik een ongeduldig hondje, ik kan nergens op wachten, wachten en mijn bek houden, is niet mijn ding!

Ik wil ook blaffen en grommen, dat lijkt mij helemaal te gek!

We kunnen al steeds meer, vandaag een bak voorgeschoteld gekregen, ik rook eerst of het vast voer was, maar nee, het was water, ook lekker, best vreemd om in plaats van te zuigen, in eens te drinken, ik moet dat leren, moet van de achterkant van mij tong een randje maken, zo kan ik meer water naar binnen krijgen.

Onze moeder wast ons nog steeds en houdt het nest schoon.

Maar ik ben een stoere hond en poep al buiten het nest, tenminste als ik er erg in heb, ik bedoel dan, een halve meter van mijn moeder.

Vandaag is het zover, we krijgen vast voer, een beetje.

O, wat is dat lekker!

Schijnbaar zijn wij echte Labradors, ik hoor de mensen zeggen, een Labrador en niet eten, dat gaat niet samen.

We krijgen niet zo veel, we drinken en slapen ook nog bij ons moeder.

In mijn bek verandert veel, ik krijg van die scherpe tandjes.

Schijnbaar doen we onze moeder soms pijn, met die tandjes die zijn lekker scherp, ik doe dat natuurlijk niet, ik kijk wel uit.

Bijt er dan toch iemand in de tepel van ons moeder, dan stapt ze boos het nest uit, dan kijken we onschuldig, weten we van niets.

Maar ons moeder weet wel wie het gedaan heeft.

Dan is er een van mijn broertjes of zusjes te gulzig, die krijgt dan een corrigerende bijt! tja, bij mensen mag dat niet meer, een corrigerende tik, maar in de dierenwereld gaat dat gewoon door.

Ik zal het maar eerlijk zeggen, ik krijg ze ook, die corrigerende bijtjes, ons moeder is echt de liefste moeder, maar het is ook om eigen best wil, als we maar te pas en te onpas in haar tepels gaan bijten, krijg ze tepel kloven of een ontsteking, dan kunnen we helemaal geen melk meer zuigen.

Ik heb al eens uierzelf geroken en geproefd, volgens mij heeft ons moeder al wat last van haar tepels.

Er is de hele tijd veel te leren, af en toe verschiet ik daarvan, ik doe wel eens een poging om te blaffen, dat valt niet mee.

Dan maar lopen, dat gaat redelijk, dat kruipen ben ik wel een beetje zat. Ik ben blij om mijn broertjes en zusjes te zien, ik kan lekker spelen met ze, het spel gaat altijd om winnen, wie heeft als eerste de tepel van ons moeder.

Wie hangt als eerste met zijn bek in de drinkers bak.

En wie krijg ik als eerste op zijn rug, we stoeien veel met elkaar, je wilt ook winnen, tenminste ik wel, winnen dat zit in mijn karakter, of lijk ik op mij baas, krijg ik wel ooit een baas of ben ik zelf de baas.

We krijgen steeds minder moedermelk, daar in tegen steeds meer vast voer van de boer of boerin, of de kinderen van het boeren gezin.

Ons moeder verlaat steeds voor langere tijd ons nest, er zijn broertjes en zusjes die gaan dan nog piepen, ikke niet! ik ben stoer!

Ik vind het wel fijn als ons moeder er even niet is, kan ik lekker uit mijn bol gaan, ik ga wel proberen om haar achter na te lopen, ik wel weten wat er buiten te doen is, volgens mij is het koud buiten, ons moeder voelt altijd even koud aan, als ze terug komt,

Best wel vreemd, want ze houdt ons warm, we houden elkaar warm, we hebben elkaar hard nodig, het is winter, de verwarmingslamp is er al lang niet meer.

Als onze moeder weg is, zoeken wij elkaar op, al slapen wel steeds minder, piepen we minder, maar doen het nog wel.

We mogen voor eerst het nest uit, geweldig daar heb ik heel mij leven op gewacht, nou ja 6 weken dan, het moest ook wel, ik was er toch wel uit geklommen.

Fijn zo'n uitstapje met 6 hondjes en ik, zo we staan buiten het nest, even verbaasd te kijken, ik zal het voortouw maar nemen.

Ik zit het op een rennen, ja rennen dat dacht ik, o, die vloer is heel anders dan het nestvloer, ik schuif alle kanten op, het lijkt wel een ijsbaan, o, gelukkig ik kom een kleed tegen, dat voelt als nest, dus denk ik plas erop, "ho, ho,". Ik word op getild en buitengezet, "hier plassen we **Timmie!**," dat was de boer.

"Timmie", o er komt nog een **Timmie** naar buiten, ook zij moet buiten plassen, het is koud buiten, wat raar trouwens, we heten allemaal **Timmie**.

Uiteindelijk belanden we weer met zijn alle in ons vertrouwde nest.

Om eerlijk te zeggen was ik er blij mee, de dag zit er op we liggen weer lekker met zijn allen tegen ons moeder aan.

Ik droom en droom, wat er mij vandaag is overkomen.

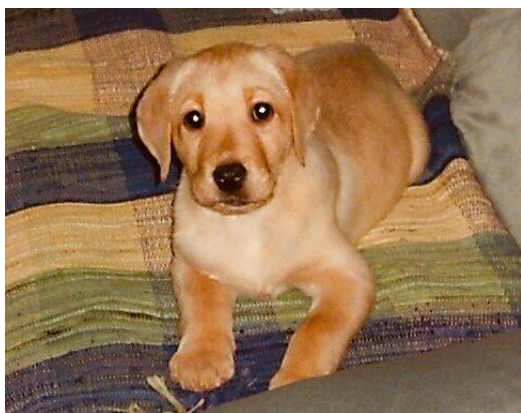
Heb zin in morgen, wat gaan we morgen allemaal doen.

Er wordt veel over ons gepraat, schijnbaar is mijn haarkleur niet goed en zegt de boer, dat ze mij en twee zusjes niet kwijtraken. Wat een kleuren discriminatie, ik vind dat ik er goed uit zie, de rest ook, ik in ieder geval.

Heerlijk dat gestoei en gespeel met mijn broertjes en zusjes, we hebben speelgoed gekregen, volgens mij is het de bedoeling wie het als eerste stuk kan bijten!

Ik moet in ieder geval alles hebben, doe mijn best om alles af te pakken van iedereen. Ons moeder bemoeit zich nergens mee, ze kijkt toe, soms betrek ik haar er bij, dan ga ik in haar staart of oren bijten, als ik maar lang genoeg mijn moeder bijt, hapt ze terug en wil ze meespelen, denk ik!

Het is maar goed dat we met veel zijn, ik kan het met iedereen goed vinden. Er zijn er bij die ook van geen ophouden weten, dus we gaan lekker door en trekken het hele nest in flarden.

Kijk! nog een heel leven voor de boeg!

De boerderij waar ik geboren ben, zijn de boeren heel aardig, ze hebben ook kinderen en dat is fijn, kinderen daar kwam ik al snel achter, die wind ik zo om mijn poot. Ik mag vaak uit het nest, de kinderen spelen veel met mij.

Ook nemen ze mij mee naar buiten, ze dragen mij, ze knuffelen mij. Nog leuker ik krijg af en toe wat lekkers van ze, maar krijg ook te horen, dat de kinderen dat niet mogen.

De boer zegt dan, “Niets geven, daar krijgen ze last van,” of “Dan gaan ze straks schooien.” Ik zie er toch niet uit als een schooier!

Vandaag voel ik dat ons moeder nerveus is, er komen weer mensen naar ons kijken.

Ik ben nog nooit echt bewonderd door mensen van buitenaf, wel door de boer, die pakt mij af en toe op en zegt: “Dat ze jou niet willen, snap ik niet, je ziet er goed uit, de kleur is toch ook goed.”

Dan zet hij mij op de grond met de woorden: “Eigenlijk ben jij de beste uit het nest, maar ik blijf met jou zitten.”

Vandaag zijn er twee van mijn broertjes weggegaan, twee zwarte, nu zijn we nog met vijf, ik heb ons moeder wel horen huilen, heel zacht jammerde ze.

Het is hier best groot op het erf, we wonen op een boerderij, zitten in een soort bijkeuken, de boer noemt ons allemaal **Timmie**.

Er loopt nog een oude tante, een zus van ons moeder, verder nog een hond, die ik niet thuis kan brengen, die hoef ik ook niet thuis te brengen, want die hond woont ook hier, ha ha.

De dagen zijn erg kort, het zijn de donkere dagen voor kerst.

Er hangt een gezellige sfeer in huis, ik heb het goed naar mijn zin. De kinderen Joep en Fleur hebben schoolvakantie.

Ik krijg veel aandacht, ook het plasje, poepje, buiten gaat steeds beter. Moeder eet het al lang niet meer op, maar zij gaat naar buiten om te plassen en poepen, dus wij achter haar aan.

Ik kan het alleen nog niet zo lang ophouden, weet nog niet altijd hoe ik dat aan moet geven, dat ik naar buiten moet, of ik heb het al gedaan, zonder dat ik het zelf weet.

Het hele gedoe heet: zindelijk worden! Met nog 5 hondjes wordt het ook een smerige boel, als we binnen onze behoeftes blijven doen.

Alles wordt goed schoongemaakt, iedereen helpt mee om het op te ruimen. Wij hondjes hoeven dat niet, ik zou niet weten hoe ik het moest doen, ik ben dan wel een hondje, maar vind het niet fijn, als er overal hondendrolletjes liggen.

Ik kan al veel met mijn lichaam, ook mijn lichaamstaal ontwikkelt zich goed. Kwispelen dat kan ik als de beste, ik kwispel zo wat mijn staart van mijn kont!

Ik moet nog veel leren, maar ik ben leergierig, schijnbaar te leergierig, ik wel alles ontdekken.

Heb heel soms, ja, heel soms, ik weet ook niet hoe dat komt, maar ineens zit er een slof van de boerin in mijn bek, of bijt ik op de boer zijn klompen, dat vinden ze niet goed.

Ik ben, zoals dat heet, in huiselijke kring grootgebracht, dan wen je echt meteen aan alles. De tv, stofzuiger, de bel, vaatwasser, radio en natuurlijk de mensen, de kinderen.

Ze zijn hier de boel aan het versieren in huis, een grote kerstboom. Ik vind gewoon alles leuk wat er gebeurt en denk al steeds minder aan de broertjes, die nu weg zijn.

Maar vandaag komen er weer mensen om een broertje en zusje op te halen, weer spanning bij ons moeder.

Eigenlijk ben ik erg nieuwsgierig waar die naartoe gaan.

Ze worden dan met een auto opgehaald en eigenlijk wil ik dat ook. Ik en twee zusjes blijven over, de boer zegt nog nadrukkelijk: "Zie je wel, die blonde daar kom ik niet van af, de mensen willen nu alleen zwarte of bruine pups."

Het blijft moeilijk voor ons moeder om haar pups af te staan, maar mijn zusjes en ik, daar heeft ze haar poten vol aan.

Die kerstboom die zo mooi staat te pronken, ruikt best lekker, er hangen mooie ballen in. Ik ben dan wel geen kat, maar toch, het zijn wel mooie ballen, zou daar mijn liefde voor ballen al begonnen zijn, ik weet het niet. Ik mocht er in ieder geval niet aan komen, maar wat niet mag is altijd het leukste. Ik kan al niet meer tellen, hoeveel ik er met mijn twee zusjes stukgemaakt heb, onder aan de boom hangt niets meer. Ik hoor bij iedere kerstbal die stuk gaat, de boer roepen: "Hang niets onderaan de boom!"

We worden geregeld teruggezet in de bijkeuken, een bench hebben we niet, gelukkig maar, want ik heb claustrofobie. Ik weet niet wat het is, maar ik heb het! Ik wil gewoon niet in een bench.

We mogen steeds meer naar buiten,

Timmie, Timmie, Timmie! roepen ze dan, maar wie is wie? Als het om eten gaat luister ik naar **Timmie**, anders niet.

Ik heb het nu makkelijk met mijn twee zusjes. Ik ben ze de baas, denk ook de gemeenste. We spelen, eten en slapen heel wat.

De telefoon gaat. "Even stil", zeg ik tegen mijn zusjes!

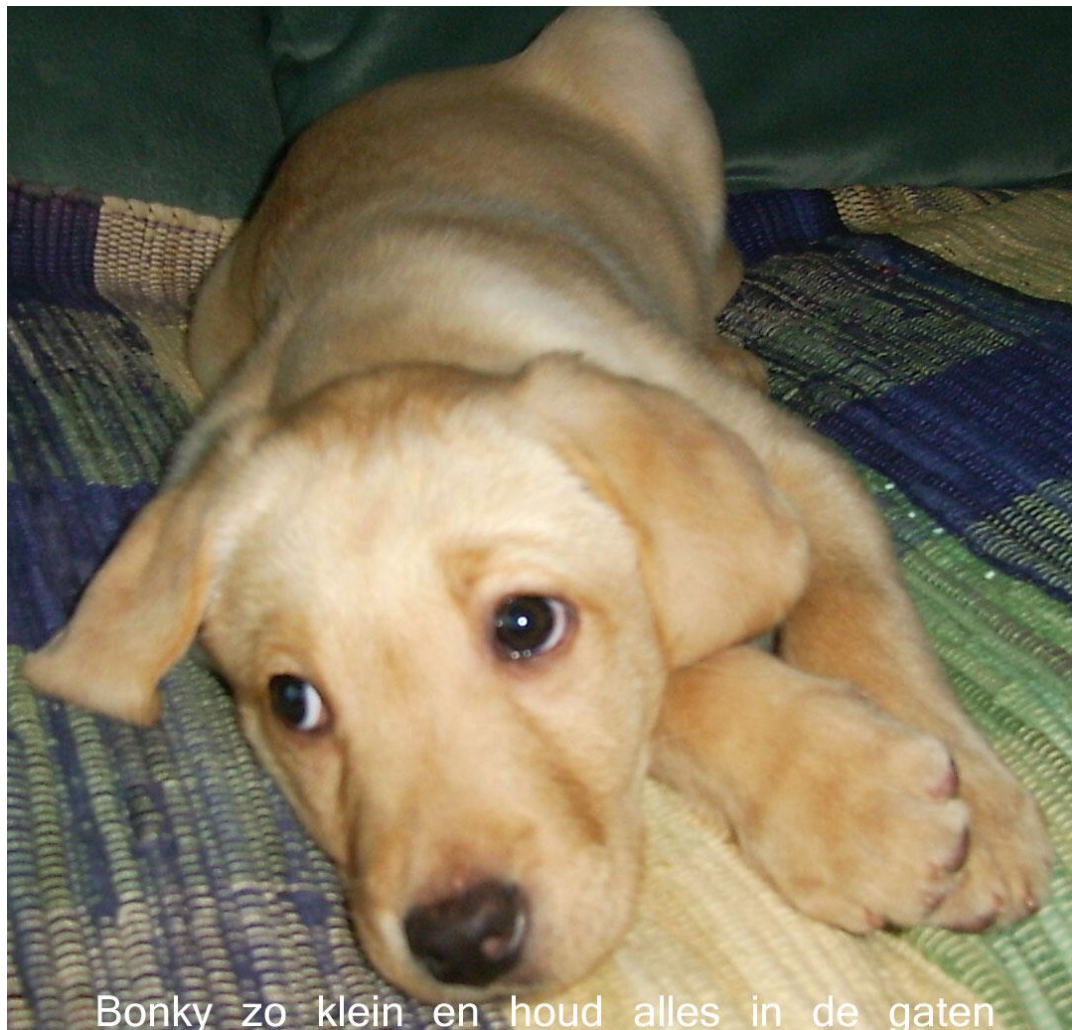
De boer zegt: "Ja ik heb er nog drie, 3 blonde, 1 reu en 2 teefjes.

Ja, is goed ik ben thuis, dan zie ik jullie vanmiddag."

23 december 2005, wat verandert er een hoop in mijn leven, ik ga vandaag het ouderlijk nest verlaten.

Ik zat heel de middag al voor het raam, als je voor het raam wil zitten, moet je via het voetenbankje op de bank en dat mag niet van de boerin.

En bij iedere auto maar kijken of er mensen zouden komen.
Met een beetje schrik, maar eigenlijk ook niet, zit ik op de bank en ja hoor, komt de boer net weer binnen.

Bonky zo klein en houd alles in de gaten

“Hee, snootje van die bank af, jij het zeker gin oren wel?”

Hoofdstuk 5

Nieuwe baasjes

De boer heeft het ook gehoord, er komt weer een auto aan en gaat naar buiten, dus ik voor de zoveelste keer, het lijkt o zo makkelijk van voetenbankje op de bank, maar dat is toch moeilijk, als je zo klein bent, wat zie ik?

Er komt een autobus aangereden, er stappen twee dames uit, twee blonde dames, moeder en dochter, dat kon ik goed zien.

O, die willen vast een teefje, even ben ik teleurgesteld.

En dan gaat er nog een autodeur open, wauw echt he! Wauw, de Big Boss! hem zelf, een man met een baard, lang haar, een echte cowboy, met spijkerkleding, een stoere vent. O, zo wil ik er straks ook uitzien. Het zal wel iemand zijn met een klein hartje, hij is ietsie pietsie te dik, maar daarom juist, ja, juist daarom. Hij houdt van eten, net als ik. Wij gaan elkaar begrijpen, wij mannen snappen elkaar, wij mannen onder elkaar. Big Boss is een Bourgondiër net als ik.

Ze komen kijken naar ons, ik heb het de boer horen zeggen: “We hebben nog 3 blonde hondjes, 1 reu, 2 teefjes.”

Spannend, ze weten dus dat wij niet zwart of bruin zijn.

Ze kunnen kiezen, een reutje, of teefje of nog leuker, koop ons alle drie.

Ik kan makkelijk mijn zusjes de baas.

Ik ga mijn best doen, om mee te mogen met die auto, het zal wel leuk zijn. Er is nog geen een broertje of zusje teruggekomen, ik ga er van uit dat het leuk is om weg te gaan, mee te mogen met een auto.

De boer komt naar het huis gelopen, o, vlug van de bank af, dat is moeilijker dan op de bank springen. A, als je dat niet wilt, B als er niemand zegt, schiet op van de bank!

Ik heb het gered voor de boer binnen was.